Ч 198. Субота 17 (4) вересня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і на зложенє оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Програма першого засїданя галицкого сойму. — Др. Ґломбіньский у бар. Бінерта. — Делеґациї. — Угодові конференциї. — З Фінляндиї.

Галицкий сойм збере ся дня 22 с. м. на перше засїданє, котрого порядок дневний єсть слїдуючий: Перші читаня звітів кр. Видїлу: з уряд. вих чинностий за час від 1 липня 1909 до кінця червня с. р.; в справі доповненя постанов соймового реґуляміну; в справі зміни етату урядників краєвого бюра зелїзничого; в справі переказаних соймом петиций; в справі відновленя вавельского замку за час від 1 липня 1909 до кінця серпня с. р.; в справі зміни §. 23 закона про повітову репрезентацию; в справі утвореня з розпарцельованих двірских обшарів в Яйківцях і Любши самостійної громади адміністрацийної п. н. Антонівка; утвореня з гром. Ляшки муровані двох самостійних громад адміністрацийних: Ляшки мур. місточко і Ляшки мур. село; в справі утвореня з присїлка Сільце к. Божикова і з частини двірского обшару в Божикові самостійної громади адміністр. п. н. Сільце, вилученя присїлка Сельковичі зі звязи громади Голе равске і утвореня з него самостійної громади адміністр.; в справі каси щадничої у Львові; краєвих фондів позичкових на будову касарень; в справі предложеня звіту кр. Ради шк. про стан публичного вихованя за 1908/9 рік шкільний; в справі перенесеня громад до висшої кляси учительскої платнї; в справі задатків на платнї народних учителїв; в справі кр. буджету на 1911; в справі замкненя рахунків краєвого фонду за 1909; в справі побору краєвих оплат шинкарских і підвисшеної оплати від пива від дня 1 сїчня 1911; в справі утвореня краєвого патронату рукодїл і дрібного промислу; дальше в отсих справах: гірничих, рільних заведень в Дублянах, в Черхнові, Городенцї, Ягольници, Кобірницях, Мильцїнї Суходолї, годівлї худоби, молочарства, меліораций, реґуляциї рік, побільшеня технїчної служби дорогової краєв. Видїлу, украєвленя доріґ, обнятя шпиталю сьв. Софії у Львові на власність краю, побільшеня лїкарів в гол. шпиталю у Львові; побільшеня санітарних округів, в справі замкненя рахунків гал. фонду пропінацийного, в справі видїленя громади Криве к. Тровильна з двірским обшаром з судового округа в Балигородї і придїленя до Лютовиск та вкінци в справі отвореня нового суду повітового в Устю зеленім.

Презес Кола польского, др. Ґломбіньский конферував вчера довший час з президентом міністрів бар. Бінертом. О тій конференциї доносить „Neue fr. Presse": В виду скликаня галицкого сойму на день 22 с. м. уважав я за річ конечну відбути з бар. Бінертом конференцию в справах актуальних теперішної сесиї. Я поінформував президента кабінету о станї справи водних доріг в Колї польскім. Справа тота від послїдної конференциї Кола польского з бар. Бінертом відбутої дня 20. серпня не поступила наперед. Підчас сесиї соймової поодинокі партиї і клюби будуть мали нагоду ухвалити щось в тій справі. Справа то для Кола найжизненнїйша. Що до справи руского унїверситету, то в тій справі не настала нїяка зміна. Диспозициї правительства в справі скликаня Ради державної, здаєсь, не змінили ся. Реченець скликаня делеґаций буде назначений на 12. жовтня.

Після „N. fr. Presse" делеґациї для залагодженя буджету на 1911 р. будуть скликані в часї межи Різдвом а Новим Роком до Будапешту. Спершу буде ухвалена провізория

151

Три пригоди

ШЕРЛЬОКА ГОЛЬМСА

(З англійского — Конана Дойле).

(Дальше).

— Коли він так сказав — розповідав Гольмс дальше — то я вийняв револьвер і з натягненим курком поклав на стіл перед себе. Він усьміхнув ся і все ще зиркав, але в его очах пробивав ся вираз, впевняючий мене о тім, який то я безпечний, коли маю в руках таке набите оружиє.

— Ви очевидно не знаєте хто я — говорив він дальше.

— Противно, я гадаю, що можна хиба аж надто добре видїти, що я вас дуже добре знаю. Сїдайте собі. Пять мінут можу вам присьвятити, коли маєте менї щось сказати.

— То, що я би вам міг сказати, вже все пересунулось вам по голові.

— Коли так, то видко, що й вам вже пересунуло ся то по голові, що я би вам відповів — сказав я на то.

— Отже ви не уступите?

— Нїколи.

Тепер сягнув він до кишенї, а я сягнув зараз по револьвер. Він однак витягнув лиш свій записник, в котрім був дещо позаписував.

— Дня 4. сїчня влїзли ви менї перший раз в дорогу — так зачав він знов говорити — дня 23. стали ви менї недогідні; в половинї лютого наробили ви менї поважних трудностий, під конець марта ви моє підприємство таки зовсїм підтяли — ну, а з кінцем цьвітня через ваше безнастанне переслїдуванє моє положенє стало таке, що менї грозить таки поважна небезпечність утрати свободи. Положенє стає таки просто невидержиме.

— Чи хочете поставити яке предложене? — спитав я тодї.

— Мусите уступити ся — відповів він, покивуючи головою то в один то в другий бік. — Мусите конче, чуєте.

— Ну нехай, але не скорше як слїдуючого понедїлка — відповів я.

— Ба, ба! — сказав він на то. — Після мого перекопаня, чоловік такого розуму, як ви, повинен то зрозуміти, що із сеї справи єсть лиш один вихід і що мусите конче уступити ся. Ви самі своєю дїяльностию довели до того. Спосіб, в який ви брали ся до дїла, сподобав ся менї, що правда дуже і кажу вам щиро, що було би менї жаль, як би я видів ся спонуканим до крайности. Ви усьміхаєте ся а я кажу вам, що говорю то зовсїм поважно.

— Небезпечність то моє ремесло — сказав я на то.

— Тут розходить ся не лиш о небезпечність але й о немину̀че знищенє. То не один, котрого ви собі зачепили, але могуча орґанїзация, котрої ви цїлою бистротою свого ума не годні в цїлім єї обемі зглубити. Мусите уступити ся, а нї, то вас розтолочать.

— Прикро менї — сказав я, встаючи з місця, — що не можу дальше забавляти ся сею приятною розмовою, бо мусів би занедбати инші пильні справи.

Він встав також і ніби з якимсь жалем споглядав мовчки на мене, покивуючи головою.

— Ой, ой — сказав він наконець — на жаль видко, що не можна нїчого вдїяти; але я зробив, що міг. Я знаю кождий потяг у вашій грі. Перед понедїлком не можете нїчого зробити. То все лиш двобій між нами. Ви маєте надію, що упораєте ся зі мною; гадаєте, що мене поборете. А я кажу вам, що то вам не удасть ся. Коли ваш бистрий ум стремить до того, щоби мене згладити із сьвіта, то будьте певні, що я вам рівним за рівне відплачу ся.

— Ви менї нині наговорили вже кілька разів чемностий — відповів я. — Я вам також чемно скажу. Як би я був певний того, що можу так зробити, як ви кажете, то я би охотно до того взяв ся.

— Я вам можу лиш то сказати, що вже сказав, більше нїчого — замуркотів він і вийшов з комнати, зиркаючи своїми непевними очима на всї боки.

Отсе була тота дивна моя стріча з моїм противником. Мушу признати, що она лишила по собі неприятне чувство у мене. Лагідний і короткий спосіб его говореня промавляв більше в користь его щирости, як колиб той чоловік був богато наговорив. Ну, очевидно скажеш: А чомуж не зажадаєш полїцийної опіки против

а звичайна сесия буде скликана аж на день 9. січня 1911.

Клюб ческих радикалів ухвалив вчера взяти участь в конференциях угодових. На делеґатів визначено Баксу і Хоца, котрим поручено неуступати з занятого первістно клюбом становища. Після урядового комунікату розпічнуть ся конференциї угодові дня 20 с. м. о 10 год. рано.

Безвзглядність росийского правительства супротив Фінляндиї пригадала ся знову. Та й не дивота, бо й як то може бути, щоби в маленькій Фінляндиї нарід сам рішав о собі, сам кермував своєю судьбою, скоро в так величезній Росиї під покривою самодержавця царя панує найпоганійша самоволя огидної і скоррумпованої до крайности бюрократиї. Як доносять з Петербурґа, проекти які має розважати фінляндский сойм, відослала рада міністрів просто до фінляндского ґен.-ґубернатора поминаючи міністра-секретаря для справ Фінляндиї, Лянґгофова, проти дотепершної практики. Фінляндский уряд митовий усунув ся від виконаня нового розпорядженя в справі привозу оружия до Фінляндиї і звернув ся до сенату з просьбою, щоби приписи тоті переведено законодаткою дорогою.

Як доносять з Гельзінґфорса, постановили партиї фінляндского сойму виступити солідарно і відкинути предложене проекту закона о зрівнаню Фінляндців з Росиянами. Нема сумніву, що по тій ухвалї сойм буде розвязаний.

Новинки.

Львів, дня 16-го вересня 1910.

— **Ц. к. Президия Намістництва** подає до відомости: Силою розпоряджетя ц. к. Міністерства справ внутрішних з дня 23 липня 1910 і Мініства справедливости з дня 27 серпня 1910 вилучає ся з днем 1 жовтня 1910 громаду і обшар двірский Красна з округа суду повітового в Козовій суду окружного в Бережанах і староства в Бережанах а прилучає ся їх до округа суду повітового в Зборові, суду окружного в Золочеві і староства в Зборові.

— **Устний іспит зрілости** для укінчених учениць Рус. Тов. Пед. відбуде ся у Львові в мужескій семінариї учит. дня 3 жовтня с. р. Письменний іспит зрілости зачне ся дня 22 вересня.

— **Дирекция ц. к. ґімназиї** з руским викладовим язиком в Перемишли повідомляє інтересованих, що устний іспит зрілости в реченци осіннім відбуде ся в сім заведеню дня 53, евент. і 24 вересня 1910 о год. 8 рано.

† **Василь Доманицкий**, звістний український письменник помер в суботу дня 10 вересня по довгій недузї в Аркашоні у Франциї в 34 р. житя. Доманицкий родив ся дня 7 марта 1877 в Кодистім в Київщині і походив із сьвященичої родини. Скінчивши ґімназию в Києві, вступив до київского університету, де був одним з найбільш улюблених і пильних учеників покійного Антоновича. По скінченю університета в 1900 роцї Доманицкий дістав посаду в прив. ґімназиї Валькера у Київі, але вже за рік мусів кинути службу, тяжко захорувавши на сухоти. З того часу був Доманицкий вічно між смертию а житєм, грохи не кожду зиму перебуваючи на Ялтї, на Корфу, або в Закопанім. Праця коло піднесеня самосьвідомости і добробуту селян, горяче заступництво за меншого брата з'єднали були Доманицкому любов і повагу селяньства цілої Звенигородщини. Коли почала ся реакция в Росиї, мали Доманицкого виславти адміністративним порядком до Вологодщини, але він виїхав за кордон (1908 р.), щоб більше вже не вертяти на Україну. Жив він тепер спершу в Закопанім, потім мусів виїхати до Аркашона на півдні Франциї. По дорозї відвідав покійного Ґрінченка, що конав тоди в Оспедалеті. Останніми часами, коли недуга взмогла ся, родина випросила в уряду дозвіл на поворот. Але було вже за пізно. Покійник зачав був писати ще дуже молодим, а его праці, рецензиї, розвідки історичні і т. п. друкували ся в „Київскій Старинї", в „Літерат. Наук. Вістнику" та в „Записках Наук. Тов." Крім того видав був покійник ще кілька популярних брошур. Крім того писав він ще в „Економісті", „Самопомочи" і в буковиньскім „Народнім Богатстві". Тїло покійника зложено поки що на кладовищи в Аркашоні, звідки буде перевезене до рідного краю. Вічна память покійникови і земля єму пером!

— **З сокільского руху.** „Сокіл" в Жидачеві буде дня 25 с. м. посьвячувати свій прапор а по полудни того дня уладжує фестин. — В Любіни великім відбуде ся в неділю дня 18 с. м. о 2 год. по полудни сокільский фестин. — Тамтої неділї уладив „Сокіл" в Болшівцях фестин, на який прибули „Соколи" з Кунашева і Коростович та селяни з инших сусїдних місцевостей. Був також відпоручник львівского „Сокола". В програму фестину крім забав при музици, перегонів в тачках і в мішках, з ложками і т. п. війшли вправи вільноруч 16 місцевих Соколів при звуках музики і випали поправно і гарно. Треба зазначити, що болшовецький „Сокіл" заложений перед місяцем і згуртував вже до 80 членів.

— **Репертуар руско-народного театру** в Тернополи, під дирекциєю Йос. Стадника. Саля „Міщаньского Брацтва". Початок о години 7·30 вечером. — Білети продає раньше „Народна Торговля", а від 6 години вечером каса театру.

В суботу, дня 17 вересня с. р. гостинний виступ Фільомени Лопатиньскої в парїбні Рахилї „Жидівка", опера в 5 діях Галевія.

В неділю, дня 18 вересня с. р. „Маруся Богуславка", образ з давних часів зі сьпівами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 20 вересня с. р. новинки: 1) „Комедия про чоловіка, котрий подружив ся з немовою" в 2 діях А. Фвансеа в перекладї Й. Стадника. 2) „Комедия про чоловіка, котрий редаґував „Хлїбороба" в 2 діях, після повісти М. Твена, в перекладї Й. Стадника.

В науці „Гануся" Гавптмана і сензацийна штука з житя Японців „Тайфун".

Господарство, промисл і торговля

Австрийский конґрес хліборобского спільництва.

Минулої середи дня 14 с. м. отворено торжественно в сали долїшно-австрийского сойму другий австрийский конґрес хліборобского спільництва. Конґрес відкрив голова „Загального союза хліборобских спілок" бар. Штерк промовою, в котрій навязав до першого австрий-

---

него? Ну, бо я переконаний, що удар вийде не від него лиш від его помічників. Маю вже на то найліпші докази.

— Чи вже може хтось на тебе нападав?

— Мій любий Ватзоне, Маріярті не з тих, щоби там трава росла, де они стапуть. Около полудня ішов за орудками Оксфордскою улицею. В однім місци на перехрестю над'їхав парокінний віз з кошем і летом блискавки пустив ся на мене; я скочив на тротоар і виратував ся з тяжкою бідою а віз в одній хвили пігнав в якийсь заулок і щез. Я від того часу не сходив вже з тротоару, але кілька улиць дальше впала мені саме перед ноги цегла з даху якогось дому і розбила камінну плиту на тротоарі. Я закликав полїцию і казав оглянути то місце. Там на якімсь даху мала відбувати ся паправа і в тій цїли понакладали там лупкових плиток і цегли. В мене хотіли вмовити, що то вітер звіяв цеглу. Розуміє ся, що я то знав лише, лиш не міг доказати. Відтак взяв я дорожку і поїхав до мого брата в Пель-Мель, де перебув через цїлий день.

В дорозї звідтам до тебе напав на мене перед хвилею якийсь волоцюга з палкою. Я, що правда, набив его і віддав в руки полїциї, але можу сказати тобі наперед з як найбільшою певностию, що нїколи не викриють нї найменшого слїду якоїсь звязи межи тим панком, на зубах котрого я собі пальці покалїчив а тим обскурним математиком, котрий, певно кілька годин дороги звідси, вираховує спокійно свої задачі на чорній таблици. Зрозумієш тепер, Ватзоне, длячого я, коли зайшов до тебе, передовсім позамикав віконниці і длячого я мусів тебе просити, щоби я замість головними дверми міг в якийсь инший спосіб вийти з дому так, щоби то не впадало в очи.

— Чи будеш тут ночувати?

— Нї, мій любий, тота гостина могла би тобі стати небезпечна. Я вже знаю, що маю робити і все добре закінчить ся. Справа вже так далеко посунула ся, що піде і без мене, аж коли прийде ся доказувати, то я буду мусів особисто явити ся. Отже не можу нїчого зробити як виїхати на кілька днів, аж полїция буде мати вповні вільну руку. Було би менї длятого дуже приятно, як би ти поїхав зі мною мною на цїлеччину.

— Моя практика не дає ще менї богато робити — сказав — а мій сусїд готов охотно мене заступити. Я би дуже радо поїхав з тобою.

— А могли би ми зараз завтра рано поїхати?

— Як би конче то потреба, то могло би й так бути.

— А вжеж, що того конче потреба. Отже длятого даю тобі поучене, як що маєш робити і прошу тебе, любий Ватзоне, щоби дословно того держав ся, бо тепер ти мій спільник в сій роботі против найхитрійших злодіїв і найсильнійшої ватаги злочинців в цїлій Европі. Отже уважай же добре!

Всї свої пакунки пішлеш ще нинї вечером без адреси післанцем, на котрого можеш спустити ся, на дворець Вікториї. Завтра рано возьмеш собі дорожку, але скажеш тому, хто би єї мав спровадити, щоби не брав анї першої анї другої, яку стрітить. Тою дорожкою поїдеш до Льотер-Аркадів на кінци побережа. Цїль їзди напишеш на карточцї і даш єї візникови з тим виразним приказом, щоби єї під нїяким услівєм не викинув. Гроші за їзду приладиш собі, а скоро станеш на місци, підеш чим скорше на другий бік Аркадів так, щоби ти міг там напевно бути о годині чверть на десяту. Там саме коло огорожі застанеш малий візок, котрого візник буде мати тяжкий чорний плащ з червоним ковніром. Сядеш на той візок, а він відвезе тебе якраз ще в пору перед від'їздом поспішного поїзду до двірця Вікториї.

— А деж я тебе застану?

— На двірци. Другий вагон першої кляси з переду буде для нас обох заложений.

— Отже то у ваґонї стрітимо ся.

— Авжеж.

Надармо просив я Гольмса ще раз, щоби він через той вечер побув у мене. Він був очевидно переконаний, що его присутність в домі, де перебував, могла би принести якусь небезпечність і длятого за нїяку цїну не дав ся задержати. Зробивши ще па борзї кілька заміток що до плянів нашої подорожи слїдуючого дня, встав і попросив мене, щоби я вивів его до города. Там перелїз він через мур на улицю Мортімер та кивнувши на дорожку, всїв до неї і поїхав.

На другий день зробив я все так що до слова, як менї Гольмс наказав. При спроваджуваню дорожки уважано на все що лиш дало ся і зараз по снїданю поїхав я до Льотер-Аркадів і там пустив ся чим скорше до другого виходу. Там стояв дїйстно візок з добре собі грубим візником в чернім плащи, котрий, скоро я лиш сїв, повіз мене чим скорше до двірця Викторня. Скоро я там лиш зліз, він зараз навернув і щез та навіть і не оглянув ся за мною. Отже як доси все удало ся знаменито. Мої пакунки вже ждали на мене а ваґон, котрий Гольмс назначив, знайшов я тим лекше, що на нїяким иншім не було виставленої написи „Занятий". Ще лиш одно, чим я не мало зажурив ся, було то, що Гольмса нигде не було видко. Після зелїзничого годинника недоставало ще лиш сім мінут до від'їзду нашого поїзду.

(Дальше буде.)

ского конґресу з 1906 року, виказуючи успіхи витревалої праці Загального Союза і єго користи для розвитку хліборобского спільництва — найважнійшого услівя розвитку рільництва і добробиту селяньства. Після привітної промови відчитав голова велику силу привітних телеґрам і присем від краєвих і позакраєвих рільничих кооператив і від окремих визначних осіб. Окремо підніс присутність **відпоручників руских спілковних союзів з Галичини**, які перший раз явили ся на австрийскім конґресі.

Опісля складали привіти відпоручники властий державних і автономічних і відпоручники спілкових орґанізаций з Австриї і заграниці.

З Русинів взяли участь др. **Кость Левицкий** і директор **Омелян Саєвич** яко заступник краєвого Союза кредитового і ревізийного зі Львова, п. **Остап Луцкий**, яко заступник Селяньскої каси з Чернівців і п. **Кость Зента**, відпоручник буковиньского краєвого виділу. Привітні промови виголосили м. и. долішно-австрийский намістник **Кільмансеґ**, заступник краєвого маршалка **Ґесман**, іменем міста Відня віцебурмістр др. **Порцер**, відпоручник мін. рільництва др. **Ертль**, делеґати німецкого державного Союза хліборобских спілок, врешті делеґати угорских і болгарских рільничих спілок. Іменем руских хліборобских союзів промомовив др. **Кость Левицкий**:

„Користую ся нагодою, щоби повитати Високоповажаних Панів сердечно від імени руских спілкових орґанізаций. Через те, що припала мені честь по раз перший забрати голос в імени Русинів в Загальнім Союзі, позволяю собі в коротких словах зазначити наше становище в загальній орґанізациї. Русини, яких в Австриї єсть чотири міліони, творять народ переважно хліборобский. З причини недостаточного розвитку торговлі і промислу в Галичині наше руске населене майже виключно ограничене на хліборобство. А з причини некористних аґрарних відносин руских хліборобів, котрі мають за мало землї, злука хліборобів на основі самопомочи була одиноким способом до піднесеня відпорности і продукцийної сили нашого селяньства. Се й єсть причиною сильного спілкового руху серед Русинів, який проявив ся між ними в остатних десятилітях.

„В році 1909 мали ми 304 руских стоваришень в Галичині із 108 тисячів членів, з власним маєтком на 4,605.000 корон і касовим оборотом на 163 міліонів корон. Всї ті стоваришеня з'єдинені є в Рускім Краєвім Союзі Ревізийнім у Львові, та серед сих стоваришень ділають три спеціяльні союзи: Краєвий кредитовий, Союз молочарский і Союз консумцийний „Народна Торговля". — Загальне число руских спілок в Галичині і на Буковині виносить 760 та їх діяльність єсть головно присьвячена хліборобским інтересам руского населеня.

„Колиж так спілковий рух серед руского народа, видвигнений власними єго силами, дійшов до трівкої основи, слідить він тепер з живим заінтересованєм за розвитком і здобутками загального спілкового руху в державі надїє ся найти в благодатнім опертю о Загальний Союз хліборобскай сильну підойму до дальшого розвитку. — Кінчу бажанєм найгарнійших успіхів для нарад сего збору на добро всїх народів держави".

Після привітних промов приступлено до дневного порядку, котрий отворив бар. Штерк рефератом про стан хліборобского спільництва в Австриї. Дневний порядок обіймає тринайцять рефератів, м. и. про міри проти роздроблення землї і підпиранє внутрішної кольонізациї при підмозї хліборобских спілок (референт посол Матей Бавхінґер з Відня), про брак робітників в хліборобстві (дир. Седляк з Праги), про задачі хліборобских спілок дотично віддовженя землї (бар. Штерк), про хліборобскі спілки і дорожню споживних товарів, про справу хліборобских достав для ц. к. войска і для ц. к. краєвої оборони, про збіжеву політику т. д.

Наради відбували ся в днях 14 і 15 с. м. а вчера, в пятницю їздили члени до Тулна оглядати тамошний кооператив.

— **Конкурс**. Головний Виділ Товариства „Просьвіта" у Львові розписує отсим конкурс на посаду вандрівного учителя сільского господарства. До обовязків вандрівного учителя буде належати: 1) Люстрация сільских господарств членів Товариства; 2) Подане інтересованим членам і читальням Товариства поучень, вказівок і рад з обсягу сільского господарства на місци устно і писемно; 3) Ведене заводових курсів з обсягу сільского господарства для членів Товариства і людий вказаних Головним Виділом; 4) Закладане, веденє і догляд досьвідних піл з ріжними штучними навозами, добірним збіжем і иншими господарскими ростинами і веденє досьвідів на пасовисках і сіножатях. Висші заводові студиї і знанє рускої мови в слові і письмі конечні, а іспит кваліфікацийний учителя для низших рільничих шкіл пожаданий.

Платня і близші услівя після умови. Поданя о наданє сеї посади, заосмотрені в 1) метрику хрещеня на доказ віку, 2) сьвідоцтво заводових наук і відбутої практики, 3) опис житя (curriculum vitae) і 4) евентуальні вимоги компетента: належить вносити до Головного Виділу Товариства „Просьвіта" у Львові (Ринок ч. 10), найдальше до 30. вересня 1910 р. Львів, дня 12. вересня 1910. За Головний Виділ Товариства „Просьвіта" у Львові: *Петро Огоновский* голова. *Др. Іван Брик* секретар.

Телеґрами.

Будапешт 16 вересня. Цїсар Вільгельм переїхав сюди нинї рано в дорозї до Белія.

Будапешт 16 вересня. В громаді Уйгелї Пока в пребурґскім комітаті був оногди один случай підозріного занедужаня, в Могачи один а вчера ще три, в Земуни один случай.

Віденї 16 вересня. Після комунїкату міністерства справ внутрішних стверджено у Мариї Травнїчек, своячки столяря Травнїчка, котрий занедужав на холеру, також азийску холеру. Обоє мешкали разом.

Константинополь 16 вересня. Арештовано тут ще пять делеґатів до народних зборів. Зачувати, що видано приказ арештованя всїх делеґатів. Вчера вечером патріярх вислав до Порти ноту, в котрій каже, що в виду насильств заряджених против народних зборів, був змушений перервати працю зборів, щоби постарати ся о порозуміне з правительством. В кругах патріярхату уважають перерву в працях зборів за відроченє без реченця і сподівають ся залагодженя конфлїкту.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**. 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада.